

Det här verket har digitaliserats vid Göteborgs universitetsbibliotek.
Alla tryckta texter är OCR-tolkade till maskinläsbar text. Det betyder att du kan söka och kopiera texten från dokumentet. Vissa äldre dokument med dåligt tryck kan vara svåra att OCR-tolka korrekt vilket medför att den OCR-tolkade texten kan innehålla fel och därför bör man visuellt jämföra med verkets bilder för att avgöra vad som är riktigt.

This work has been digitised at Gothenburg University Library.
All printed texts have been OCR-processed and converted to machine readable text.
This means that you can search and copy text from the document. Some early printed books are hard to OCR-process correctly and the text may contain errors, so one should always visually compare it with the images to determine what is correct.

• HVAR 8 DAG •

ILLUSTRERADT

MAGASIN

STOCKHOLMSBILD. K. TEATERN SYNES I BAKGRUNDEN. — EFTER FOTO.

23:DJE ÅRG.

DEN 26 FEBRUARI 1922.

N:O 22.

Foto. Jäger, Stlm.

Kaare Ribes

Kliche: Aug. Sjöbergs Klicheanst., Gbg.

Just nu råder i vårt land det egendomliga förhållandet, att operachefen är den enda av våra teaterdirektörer, som har anledning att rosa marknaden. Men efter att ha nödgats deklarerat ett underskott på tre kvarts miljon för verksamheten under föregående år, kan denne väl behöva den uppmuntran, som ligger i att kväll efter kväll få tända de röda lyktorna över altanen åt Gustaf Adolfs borg. Han spelar visserligen icke precis opera, men operett, förträfflig operett, iscensatt av världens om icke obestriff främste, så dock ryktbaraste regissör, Max Reinhardt, och han kan göra det i lugn förvisning om att riksdagen, som själv njutit av spektaklet, icke skall beröva hans institution ett anslag som starkt nedprutades, då Kungl. Teatern under Stedingkska juvenalregementet på sextioalet först — och sist — vågade sig på att spela Offenbach.

Operachefen Riben tillträdde sitt ämbete såsom styresman för musernas oroliga tempel i en prekär tid. Då hans förordnande bekantgjordes på försommaren 1919, var det icke många, som på förhand tänkt sig en sådan utgång av den fejd, som på rasat kring Kungl. Teatern tidigare på året. Om hans förbindelser med den musikaliska världen visste man icke stort mer att berätta än att han sedan 1912 varit ordförande i styrelsen för hovkapellets pensionsinrättning. Ledamot av Musikaliska akademien blev han först efter skedd utnämning till teaterchef. Allmänt hade yrkats på, att denna gång en fackman borde erhålla uppdraget, i synnerhet som de goda tiderna voro förbi och institutionen framför allt syntes i behov av en planmässig konstnärlig ledning. De sista åren av den Stedingkska regimen hade varit påfallande fattiga på nyheter i operaväg, och de täta utländska gästspel, varmed i stället omväxling bereddets i repertoaren, undgingo icke att utöva en ödesdiger verkan på publikens intresse för teaterns ordinarie föreställningar med inhemska krafter. De år från år växande förlustsiffror, som belastade boksluten, synas emellertid ha bestämt k. m:t för att, då greve Hans v. Stedingk efter nio års direktörstid drog sig tillbaka till den lugnare posten som styrelseordförande, till hans efterträdare utse en man ur finansens värld, och den lycklige — eller olycklige, beroende på hur pass mycket värde man sätter på att till varje pris få vara i fred — blev nu chefen för ombudsmanna- och notariatavdelningen i Stockholms Ensk. Bank, v. häradshövding *Karl Axel Riben*.

Att fälla något allmänt omdöme om Riben som operachef lär ännu vara för tidigt, häst som hans första mandat icke utgår förr än med innevarande säsong. Honom tillkommer i varje fall huvudansvaret för vad som gjorts eller icke gjorts, medan han utåt representerat institutionen, hur än förtjänsten av initiativ i skilda riktningar må fördelas mellan hans närmaste medhjälpare. Måhända skall det en gång sägas om honom någonting i stil med vad som yttrades om baron Knut Bonde, en av hans mycket få företrädare, vilka trots allt rosats något mer än de risats, att han i någon mån förvandlat Operan till "en elegant Lejabutik". Under Bondes tid — det var på femtiotalet — utvecklades nämligen en dittills — d. v. s. sedan Gustaf III:s tid — okänd prakt och glans i uppsätningarna (kulminerande med de nu icke fullt rättvist utdömda Robergska dekoratiönerna till "Trollflöjten"). Redan den Stedingkska regimen hade bjudit på sceniskt effektfulla ting: att nämna "Marouf", den för tredje gången renoverade "Trollflöjten" och "Parsifal", för att icke tala om de Fokinska baletterna. Den Ribenska æran slår dock alla rekord, och för närvarande, sedan vissa ändringsarbeten utförts på scenen och ett ultramodärnt belysningssystem med rundhorisont och annan maskinell rekvisita inmonterats (sommaren 1920), är vår lyriska

scen i fråga om tekniska resurser en av de bäst utrustade i hela världen. Teaterns hårt belastade budget har ju ytterligare nedtyngts av dessa betydande engångskostnader, som dock redan hunnit visa sig räntebärande.

"Orfeus i underjorden", varmed Offenbach-operettens ouppfostrade musa åter släpptes loss på operascenen, tyckes ha kommit i läglig tid, men dessförinnan (våren 1921) hade den nya ledningen med exceptionell tur spelat ut ett nästan lika djärvt kort: Saint-Saëns' "Simson och Delila" i en hett omdömbatterad och alltfjämt omprocessad dekorativ inramning av Isaac Grünewald. Med "Carmen", radikalt nygestaltad av en infödd spansk målare, fullföljes samma linje. Däremot visade sig upptagandet av Verdis "Macbeth", som aldrig spelats utanför Italien, trots den storartade sceniska apparaten ur publiksynpunkt mindre lyckligt.

Man skulle emellertid göra operachefen Riben orätt om man ville urgöra intresset för utstyrelsen som allt annat dominerande i hans snart treåriga verksamhet. Han inledde sin regim med en sympatisk gest åt det svenska musikdramat, representerat av Kurt Atterbergs "Härvard Harpolekare"; det har följts av Ture Rangströms "Medeltida", och samme kompositörs "Kronbruden" är under förberedelse. Därjämte ha några svenska baletter stått på programmen. Den klassiska operan har uppmärksamats med nyuppsättningar av Gluëks "Iphigenia på Tauris" och Mozarts "Figaros bröllop", och hit får man kanske också hänföra Aubers "Den stumma från Portici", som firat en lysande uppståndelse. Av modern utländsk musikdramatik ha som nyheter framförts Strauss' "Rosenkavaljeren", d'Alberts "Myrtokle" och tre små enakter av Puccini — onekligen en rätt mager lista, men publikintresset har ändock med nätt röd räckt till. Det har också varit påfallande svagt för den äldre repertoaren, när den icke färskats upp genom utländska gästspel. Baklanoff, Battistini, Aagaard Östvig, Helene Wildbrunn, Elisabeth Schumann, Emmi Leissner, Claire Dux, Marie Jeritza, Yvonne Gall — se där några nya namn av god och bästa klang, som under de sistförflutna tre åren lästs med fetstil på Operans affischer. Att operaskolans sångbegåvade ungdomar gärna släppts fram på scenen, ofta i betydande partier, är slutligen en omständighet, som måhända förtjänar antecknas på den nuvarande chefens kreditsida.

Till slut några personliga data. R. är född i Vada utanför Stockholm den 7 mars 1867 och alltså i dagarna 55 år gammal. Han är äldste son till kamreren, framlidne underlöjtnant Carl Axel Riben och hans maka, f. Malm, samt huvudman för sin ätt; en yngre broder är chefen för sjöförsvarets kommandoexpedition, kommandören Fredrik Riben. Efter juridiska studier i Uppsala, avslutade med hovrättsexamen 1890, och efter att ha skaffat sig nödiga tingsmeriter blev Riben tre år senare utnämnd vice häradshövding och kort därefter placerad som kanslist i nedre justitierevisionen. Emellertid övergav han snart den juridiska karriären i statstjänst, och sedan 1898, då han blev ombudsman i Stockholms Enskilda bank har han oavbrutet tillhört detta stora finansföretag. Styrelseledamot blev han 1911 och året efter föreståndare för bankens notariatavdelning, i vilken befattning han kvarstod, tills han sommaren 1919 erhöi treårigt förordnande som chef för Kungl. Teatern. R. är för övrigt styrelseledamot i ett flertal privata affärsbolag: Holmia, Diligentia, Julius Slöör, Stille Werner, Nordstjernen o. a., dessutom ordförande i styrelsen för Maria sjukhus och kyrkorädsledamot. Sedan 1900 är han i äktenskap förenad med Asta Elisabeth Rönblom, dotter till sjökaptanen L. Rönblom och hans maka f. Ekekrantz.

STOCKHOLMS STADSHUS JUST NU.

NAGRA INTRYCK AV DOCENTEN RAGNAR JOSEPHSSON.

Under 1600-talets mitt älskade man att jämföra Stockholm med särskilt tvänne för sina skatter och sin skönhet berömda städer: Rom och Venedig. Man kallade den svenska huvudstaden "thet andra Rom", på grund av dess "kostsamma prakt", och man kallade den "thet andra Venedig", på grund av "thess bequemme situation". Men rättvisligen måste sägas, att den då typiskt germanska staden föga påminde om de enastående italienska städer, som den i sitt stormaktsövermod ibland påstod sig överträffa.

Med Tessinarnas arkitektoniska insats började Stockholm emellertid få romerska drag och sedan på 1700-talet det härliga slottet så småningom fullbordats, behärskas verkligen vår stad av en romersk arkitektur av så ädelt slag, att den åtminstone med tanke härpå skulle kunna med stolthet närma sig ett andra Rom.

Men av den italienska lagunstaden, det på vattnet byggda Venedig, har Stockholm egendomligt nog, trots situationens släktskap, icke påverkats i arkitektoniskt avseende. Man märker visserligen, att ett par gånger under senare tid vattnet lockat till ett par venezianska anslag. När Zettervall exempelvis byggde det s. k. Bolinderska huset som ligger bredvid och nu ingår i Grand Hotell, har han försökt att påminna om de palats, som spegla sin marmorprakt i Canale Grand. Och Ferdinand Boberg har ävenså i Rosenbad med dess öppna loggia mot strömmen tydligt låtit sig påverkas av veneziansk stil. Men det som gör att dylika försök icke fått större effekt, beror på stadsplanen. I Stockholm är icke bebyggelsen lagd intimt intill vattnet som i Venedig, utan här skiljas hus och vatten alltid från varandra av en bred trafikgata och en hög kaj.

Det har blivit Ragnar Östberg förunnat att förverkliga Stockholms 300-åriga venezianska dröm. Icke så fattat att den främmande stadens arkitektur skulle vara importerad; men så, att i Stockholm äntligen en monumental byggnad sammanbyggs med ett stockholmskt vattendrag på det oskiljaktiga, organiskt helgjutna sätt som varit nyckeln till Venedigs outtömliga skattkammare, dess skönhet.

Eldkvarnstimten inbjöd till detta grepp; den ligger

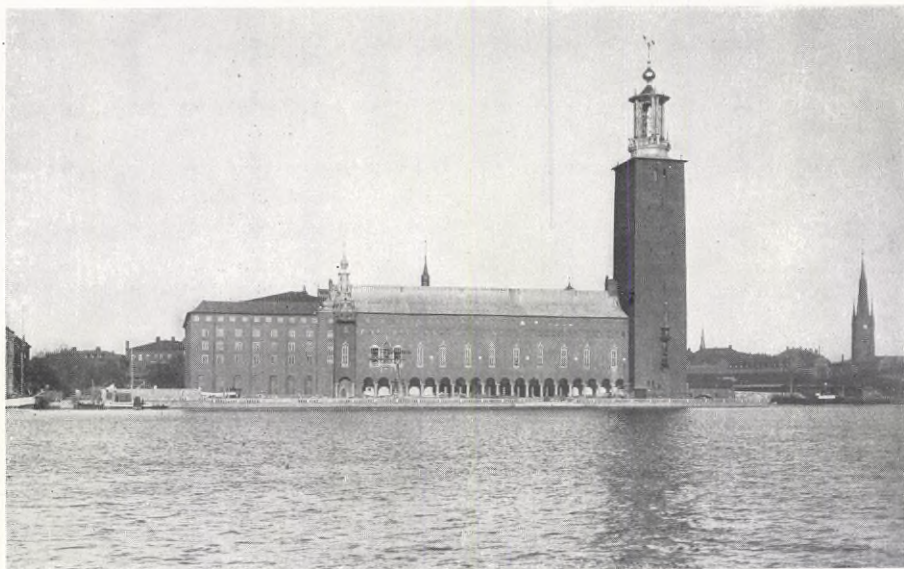
på en utskjutande udde, där två av stadens vatten mötas; Klaraviken, denna försummade, men vackra vattengata, som slingrar sig fram genom ett livligt bebyggt stadsparti, när här den öppna Riddarfjärden, den härliga Mälarplassen, innefattad av Söderbergen, den gamla Riddarholmens husgrupper och Kungsholmslandet. Tvänne sidor av det nya huset skulle sålunda vatta mot vatten. Men timten hade även den fördelen, att trafiken redan från begynnelsen var dragen bakom den, genom Kungsholmsbrons anknjtning till Hantverkargatan och att sålunda byggnaden själv kunde få använda sina stränder och ej upplåta dem, som överallt annorstädes i staden, till stadstrafiken.

Detta har på ett utomordentligt sätt utnyttjats. Timten har fått bevara sitt låga plan, sin intima känning med vattnet, och den ännu ofärdiga strandplatsen ligger och flyter på fjärden; vågorna slå upp mot den vackra barriären och när skutor lägra sig vid Klaraviken, ser man förtroligheten mellan fartyg och byggnad. Det är en äkta Stockholmstradition i detta, ty vår stad hade en gång särskilt i sin Skeppsbro detta samspel mellan hus och skepp. Jag citerar en 1700-talsförfattare som skriver att "det är ett nog så fägningsamt skådespel, att se alla dessa från bägge hållen dagligen inlöpande fartyg, — som ty sig så nära, att de nästan synes gå i ett med husens tak och väggar". Och den store Tessin njuter av att "de största skeppen kunna nalkas nästan in till själva slottet", som han själv en gång skriver. På samma sätt som Skeppsbrons gamla spetsiga gavelhus med pinakler och flöjlar liksom skapats ur skeppsarkitekturens master, vimplar, tackel och tåg, har även Stads husets resning och dess lätta och pittoreska huvar och spiror ett släktdrag med skeppsarten. Det förefaller mig som bland annat just den känslan gör den nya, nu färdiga tornhuvuven så mycket mer stockholmsk än det ursprungligen tänkta massiva krönet.

Tack vare Stads husets låga situation har vattnet även kunnat tränga in som bild i interiören. Den stränga, fyrkantiga slutna Borgargården är i sin mot fjärden vettande långsida genom arkader öppnad mot sjön. När man inkommer genom den stora infarten

från Hantverkargatan, möter blicken vågorna mellan rader av kolonner och däröfver och däröfver omkring de stränga tegelmurarna, det slutna rummet. Kontrasten mellan det spelande blå vattnet och den tunga röda murmassan, mellan naturens älskvärdhet och arkitekturens medeltidsmässiga robusthet griper. Mig synes arkitekten genom detta enkla, men i Stockholm aldrig sedda grepp, ha skapat Stads husets största syn.

Denna arkadarkitektur mot vatten för åter tanken till Venc-

STADSHUSET MOT SÖDER, en bild som åskådliggör det venezianska inslaget genom Stadshusets intima samband med vattnet, ett förhållande av särskilt intresse vid vilket författaren jäster uppmärksamheten. Efter en foto från sistlidne höst. — Kliché: Göts Ritbyrå & Klichéanstalt, Gbg.

dig, till Dogepalatsets härliga pelarpark; och ehuru i mycket för övrigt olikartat får man vid åsynen av Stadshusets huvudlänga mot sjön en reminiscens, visserligen förenklad och mindre uppseendeväckande, av det förbluffande intryck, Dogepalatset ger: en ofantlig byggnadskropp, vilande på en genombruten sockel.

Situationen har givit andra drag än dem, som nu antytts. Och vi skola kasta en blick på det, varmed egentligen vi bort begynna, huvudgrupperingen av byggnaden, som givetvis är beroende av tomten.

Byggnaden består av tre partier, det stora tornet, den kring Borggårdens grupperade huvudanläggningen, innehållande framför allt representationslokaler, samt åt väster en tillbyggnad av enklare stil, innehållande ämbetsrum lagda kring Blå hallen. Tornets placering är betingad av den utskjutande uddens form, det står som en mäktig hörnpelare, där de vinkelrätt mot varandra kommande vattendragen mötas. På denna framskjutna, vitt synliga plats, står det vänt mot staden, och i sin mäktiga resning och sin lysande bekröning representerar det inför det centrala Stockholm Stadshuset, då däremot byggnaden själv icke får tillfälle att i större utsträckning göra sig gäl-

Kliché: Göts Bildgrä & Klichéanstalt, Gbg.

BORGGÅRDEN MOT SYDOST.

Vidst. bild:

FASAD MOT RIDDARFJÄRDEN.

Efter nytagna fotos för H. S. D. av
C. G. Rosenberg, Sthlm.

lande i den inre stadsbilden. Detta torn behärskar vidsträckt synfält. Det synes fram för allt vid de öppna stadspartier kring Mälaren och Saltsjön, men det står även som fond åt Kungsholmens huvudgata, Hantverkargatan, och åt alla broar över Klara sjö. Långt borta, där man minst anar det, dyker den gröna kopparhuv och den gyllne spiran upp över hustaken. I detta har Stadshustornet övertagit den stolta roll, som borgtornet Tre Kronor spelade i den gamla stadsbilden. Det var på sin höjd visserligen en ännu vidare synlig härskare över staden; men det är dock, synes det med full rätt, som Stadshuset låtit de Tre Kronorna, som för ett par hundra år sedan lyste från borgkärnans spira som

STADSKOLLEGIETS SAL.

Kliché: Goös, Abg.

DETALJ FRÅN BRÄVALLA-SALEN med professor J. A. Malmströms ofullbordade målning "Brävalla slag".
Efter nytagna fotos för H. 8. D. av C. G. Rosenberg, Sthlm.

Kliché: Goös, Abg.

TRAPPUPPGÅNG
TILL ÄMBETSLOKA-
LERNÄ.

Kliche: Gøts, Gbg.
RÄDSVÅNINGENS
KORRIDOR.

ett gyllne insegel över staden, åter kröna stadssilhuetten.

På grund av den ringa tomtutsträckningen åt öster, mot Klaraviken, har detta mycket synliga parti måst göras kort och verkar intill den kolossala tornkroppen avbrutet. Det är dock visst att sedan nya byggnader å Serafimerlazarettets tomt en gång bygges i anslutning till Stads-
husarkitekturen, intrycket kommer att bli ett mer balanserat.

Stadshusets huvudfasad ligger åt

7. h.:
RÄDSVÅNINGENS
VÄNTHALL.

Efter nytagna fotos för H. 8. D. av C. G. Rosenberg, Sthlm.

Riddarfjärden, åt söder, och det är åt denna sida byggnaden fritt utvecklar hela sin skönhet. Men det måste ju erkännas, att endast sällan man från staden ser hela detta parti utbrett för sina blickar. Det är egentligen blott från Söderhöjderna, man får hel överblick. Dock kan Stadshusets solbelysta huvudfasad i betydligt högre grad än hittills bli stockholmarens egendom. Det skulle ske genom att tillgång fanns till små snabbgående färjor från stadspartiet vid Mälaren till stadshuset och Kungsholmen förövrigt, överhuvudtaget genom att sjön användes livligare till kommunikation. Det är egendom-

Foto. Almberg & Preisnitz, Stockholm.

Kliche: Sjöberg, Gbg.

Foto. Nilson, Malmö.
FÖRFATTAREN J. A.
TÖRNBLOM (Elf Norrbo).
60 år den 23 februari.
Text å sid. 350.

Vidst. bild t. v.: TILL SÖN-
DAGS NISSES 60-ÅRS-
JUBILEUM.

Redaktör Hasse Zetter-
ström inspekterar sin tid-
nings retrospektiva utställ-
ning.

Text å sid. 352.

Efter porträtt.

Kliche: Sjöberg, Gbg.

Nedanst. portr.:

OPERASÅNGAREN
JOSEPH HISLOP gäst-
uppträder på K. Teatern.
Som *Rodolphe i Bo-
hème*.

Text å sid. 351.

ligt, att verkligt goda vattenri-bindelser så utomordentligt ringa användas mellan de olika stadsdelarna i Stockholm, det är faktiskt enbart Saltsjöbadsfärjan, som riktigt gått in medvetandet. Detta står i orsakssammanhang med den försummade känsla för vattnets möjligheter, som såväl stadsplan som bebyggande oftast visat. Det är troligt att Stadshuset här kan driva fram en förändring.

Detta stadshusets huvudparti kommer att få sin slutliga prägel genom strandpiazzan, som ännu icke är färdig; och det bjuder mot att med ord binda fast ett intryck, som snart skall bli så förstorat och förrikat. Här skall nämligen bland annat säkerligen Engelbrektskolonnen resas i sydöstra hörnet, här skola Carl Eldhs monument över trenne stora svenska konstnärer få plats. Men själva byggnadens exteriör är dock i det stora hela färdig; längst åt väster det enkla ämbetsbygget, så det framskjutna måtornet, den väldiga huvudlängan med sina till stora galleriet ledande dekorativa fönster och slutligen tornet. Det drar förbi ens minne vid anblicken av detta parti, liksom särskilt också vid åsynen av Borgargården, hågkomster från gammalsvensk borgbyggnad, något som man skulle kunna bestämma som Vasarenässansens medeltidsstil; här är det framför allt Stockholms gamla borg, som dyker upp i medvetandet, å Borgargården minns man särskilt Gripsholms slott. Men det förefaller som det vore fullkomligt orätt att tala om ett imiterande behandlingssätt. Det finns intet dött framläpande av historisk stil, utan i stort synes allt levandegjort och förnyat. Det är en gammal svensk tradition, som blommat upp på nytt. I detaljer måhända däremot att pastischkonst någon gång fått komma in, liksom även någon gång små finurligheter, som vilja framvinga föreställningen om en mycket aldrig byggnadshistoria med många skilda epoker. Men det förefaller som man när det gäller Stadshuset, bra mycket fäster sig vid en detalj, som häftigt gillas eller ogillas. Stadshuset lever dock framför annat på de stora greppen; och de skiftande

smyckena, om de än äro mycket intresseväckande, kunna icke skymma själva huset.

Starkt bestämmande för Stadshusets karaktär är dess färgverkan. Det bestämmes av den nakna röda tegelmassan, den grå huggna stenen, den starkt grönskimrande kopparbeklädnaden och de gyllene tornprydaderna. Men till detta kommer den blå vattenspegl och säkerligen även på strandplatserna uppväxande grönska. För Stockholms del är detta starka färganslag nytt. Visserligen har under senare tider vår byggnadskonst mycket arbetat med teglet bart, men dess färgkraft har knappast blivit frigid. Detta har skett å stadshuset framför allt tack vare det gröna kopparket, och även mycket tack vare belägenheten in till vattnet, och man njuter här av det enkla materialets kärva prakt. I gammalsvensk profan byggnadskonst stod en gång tegelmuren naken, så både å Stockholms slott och Gripsholm, men mot 1500-talets slut infördes allmänt slamning och putsning av slott och borgar. Detta har gjort särskilt i Stockholm putsarkitekturen till en under seklerna fortlevande tradition, vilken blott enstaka monumentalbyggnader såsom exempelvis Riddarhuset, frångått. Stadshuset gör här och kommer säkerligen framför allt genom påverkan göra en väsentlig förändring i den Stockholmska stadsbilden.

Om det egentligen ännu är förtidigt att yttra sig om Stadshusets exteriörer, är det än mer orätt att karaktärisera dess interiörer. Ty här är i själva verket endast en mycket ringa del i slutgiltigt skick. Jag inskränker mig därför att blott meddela några helt korta ord till de här reproducerade bilderna.

De hela interiörfotografierna äro tagna från Rådsvåningen, som sträcker sig i andra botten längs Hantverkargatan och även mot Eiraplanen. Trappuppgången är av 1600-talstyp med putsade valv och murar, granitkolonner och järnsmidda räcken. Man kommer in i Rådsvåningens stora korridor, en rumsbildning av verklig perspektivisk storhet, förstärkt genom sina

Kliche: Göta Bildtryck & Klichéanstalt, Gbg.
STOCKHOLMS STADSHUS: STADSKOLLEGIETS SAL DEKORERAD AV PRINS EUGEN. — Överst: PRINS EUGENS DEKORATIONSMÅLNINGAR I STADSKOLLEGIETS SAL.

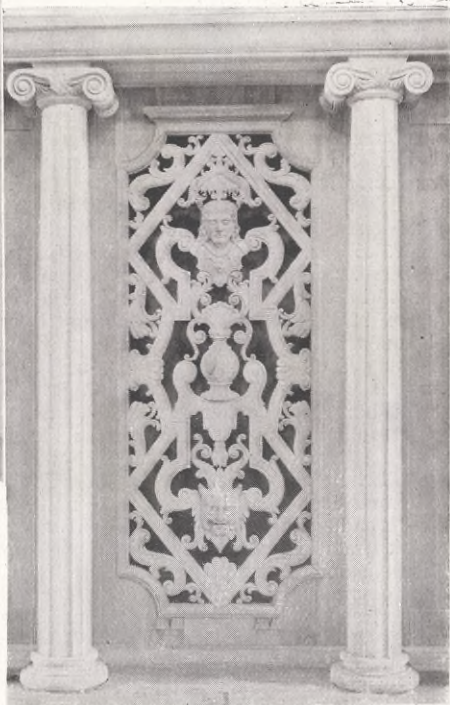
Vidst. bild: DETALJ AV RADSSALEN parti av nordväggen.
 Efter nytagna fotos för H. S. D. av C. G. Rosenberg, Sthlm.

rader av portaler, sina ståtliga ljuskronor, sina strängt uppställda högkarmade stolar. Utom olika ämbetsrum äro även några större sessionsrum anslutna till denna korridor, statskollegiets sal,

stadskollegiets berednings sal där Prins Eugen nyligen fullbordat en dekoration av mästerlig pregnans och fasthet, den s. k. Brävallasalen, där Malmströms aldrig avslutade livsarbete, Brävalla slag, är infällt i panelen.

I anslutning till Rådsvåningen står den åt Klarasjösidan belägna Rådssalen, stadsfullmäktiges sammanträdesal, ett mycket stort rum med öppen synlig takstol samt med en träinredning, som påminner om svensk och anglosachsisk renessans. Salen står ännu ofärdig och blott en detalj från norra kortsidan har här avbildats.

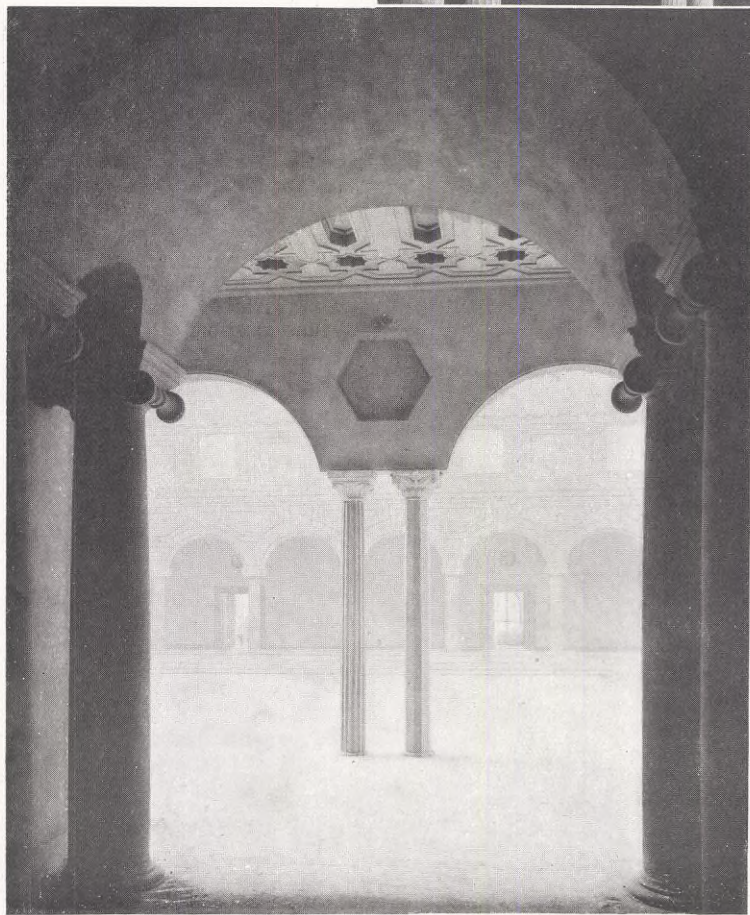
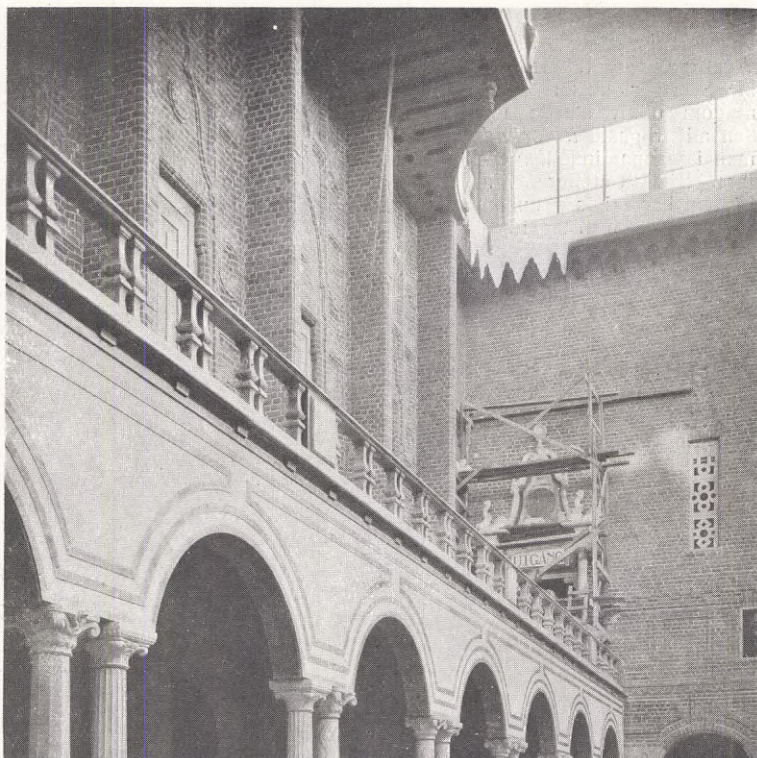
En annan grupp bilder hänför sig till Blå hallen, den väldiga täckta gården i komplexets västra del. Inkommen ge-

nom vestibulen ser man genom kolonnri fattade ingångar den läktaren bärande arkaden avteckna sig mot den tegelröda muren. Det enkla stora rummets arkitektoniska smycke är den brutna, breda trappan och den i anslutning till denna byggda läktaren längs östia långväggen. Från denna kommer man in i den ännu ofullbordade Gyllene salen. Från den å bilden synliga portalarkitekturen är en detalj meddelad: ett kolonnbärande liggande lejon, en anordning, insöierad ur norditalienska medeltida kyrkoportaler.

Dessa ur det stora bygget lösräckta bilder kanske ge ett begrepp snarare om hur mycket som ännu återstår, än hur mycket som är helt färdigt. Och det vill till en stor konstnäs obrutna energi och en stor stads oförminskade ofervillighet för att, som man hoppas, midsommardagen 1923 Stadshuset skall kunna möta sin högtidliga invigning.

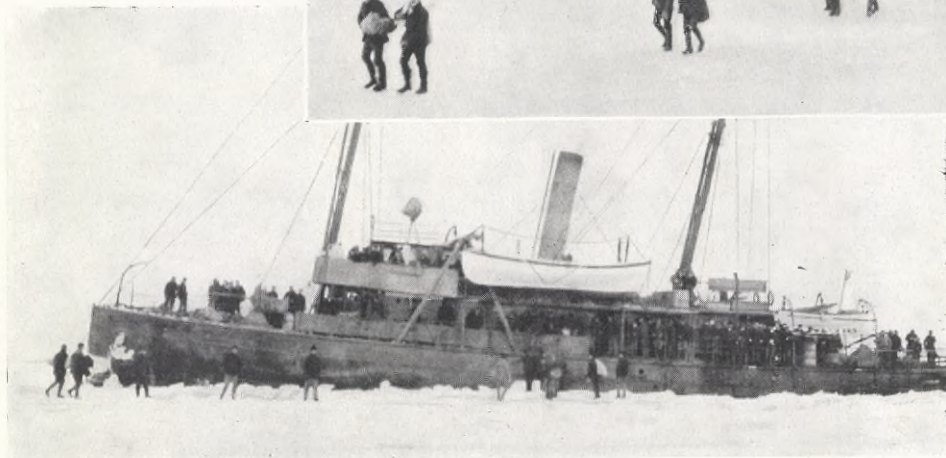
Vidst. bild: BLÅ HALLEN, östra sidan.
Nedanst. bild: ENTRÉPERSPEKTIV
MOT BLÅ HALLEN.

PORTDETALJ I BLÅ HALLEN.
Efter nytagna fotos för H. S. D. av
C. G. Rosenberg, Sthlm.

Kliché: Göta Bildtryck & Klichéanstalt, Öhr

Genom den kraftiga köldvåg som under sistförflutna veckorna övergått vårt land ha Sveriges kuster småningom blivit utsatta för den allvarligaste *isblockad* man i manna minne kan erinra. Särskilt utefter västra kusten har drivisen undan för undan packat sig i ho-

SVENSKSUND OCH FISKARNE HJÄLPA VARANDRA: De svenska fiskarne tåga från Skagen över isen ut till kanonbåten Svensksund, som de dock först måste söka befria ur infrysningen i isen innan den därefter kunde föra dem till sina respektive boshusländska fisklägen.

Amatörfotos.
Kluche, Sjöberg, Öbg.

Atelier, George, Hålsingborg.
ISPACKNING VID HÅLSINGBORG. Ismassorna tornade vid Pålssjö.

som satt isen i drift, har det lyckats för några av de nödställda fartygen att med hjälp av isbrytare uppnå hamn. Den kamp och de faror som varit och äro förknippade med dessa dagar icke minst på grund av ett för så övermäktiga isförhållanden alldeles otillräckligt isbrytarematerial skall dock sent glömmas. Gång

Forts. å sid. 351.

tande massor vilka slutligen helt blockerat Öresund och avstängt Göteborg från förbindelsen med havet. Den exceptionella situationen har varit synnerligen katastrofal för den mängd fartyg av alla storlekar, som råkat inkomma i och för varje dag kilas allt mera fast i drivisen. Utefter den västra kusten ha sålunda inemot ett 100 tal fartyg under de mest kritiska utsikter frusit inne i de väldiga isvidderna. På grund av gynnsam ström och vindkantring,

ISBRYTAREN THOR FAST I ISEN UTANFÖR HÅLSINGBORG. Passagerarne transporteras i land medels isbåtar. — Foto. Almqvist, Hålsingborg. — Kluche Sjöberg, Öbg.

Överst t. v. LÖJTNANT WIGERT 1:a pris i landningstävlan; t. h. LÖJTNANT VON BORNSTEDT tilldelat Aeroklubbens guldplakett för förtjänstfull flygverksamhet. Nederst: FLYGARNE ERHÅLLA TÄVLINGSINSTRUKTIONER. Text å sid. 351.

Foton Claesson, Stalm. FRÅN AUTOMOBILTÄVLINGARNE DEN 12 FEBRUARI. De två specialvagnarne i den mest uppmärksammade tävlingen: fr. v. "Stutz" med friherre E. Flemming och "Minerva" med direktör H. Osterman, vilken senare blev segrare. Text å sid. 351.

Foto. Holmén, Sthlm.

Kucht Sjöberg, Gbg.

KONUNG CHRISTIAN MÖTES AV KONUNG GUSTAF på ett kort besök i Stockholm.

Konung Christian av Danmark har den 14—15 februari avlagt ett av sina lika sällsynta som välkomna besök vid svenska Hovet. Vid ankomsten hälsades den höge gästen av konungen, kronprinsen, hertigparet av Västergötland, prinsessan Märtha och prinsarna Eugen och Oscar Bernadotte samt av en talrik mängd av huvudstadens mest representativa personligheter. Under det korta besöket ägde inga större festligheter rum. Efter konungaparets middag ankomstdagen bevestades framförandet av "Orfeus i underjorden" å K. teatern, som var fylld från golv till tak av en galaklädd publik. Följande dag togs det nya stadshuset i grundligt och intresserat betraktande, varefter minister Zahle gav stor lunch å danska legationen. Vid avresan hade likaledes den kungliga familjens medlemmar så gott som mangrant infunnit sig för att bjuda Danmarks konung farväl efter ett kort med minnesrikt besök.

Till bild å sid. 352.

Om K. Dramatiska teaterns premiär den 17 februari å Alfred Sutros "Valet" blev en betydande framgång, skedde detta tack vare varje enskild skådespelares stundtals alldeles glänsande spel. Av dessa må först och främst nämnas hr *Ivan Hedqvist* för en utomordentlig studie, gjord med små förnäma medel som förlänade framställningen mänsklighet, liv och övertygande verklighet. Hr *Lars Hansson* gjorde här sin entré och fru *Harriet Bosse* sin reentré vid nationalscenen. För fru Bosse artade sig återkomsten till en lysande triumf.

Ehuru kvällen alltså onekligen gav rik underhållning, får man dock hoppas att teaterns ledning snart vågar sig på att framföra en i sig själv något värdefullare dramatik.

Foto. Elfvik, Kphmn.

Kliché: Sjöberg, Gbg.

H. P. HANSSEN, NÖRREMÖLLE, SÖNDERJYLLANDS FRÄMSTE FÖRESPRÅKARE. 60 år den 21 febr.

Den outtröttlige och framgångsrike ledaren av den danska nationalitetskampen i Sønderjylland f. ministern *Hans Peter Hanssen-Nørremølle* fyllde den 21 februari sextio år.

Utgången ur en dansk bondesläkt i det underbart natursköna Sundeved vid Als-sund förvärvade sig Hanssen-Nørremølle en utbildning särskilt lämpad att göra honom skickad för sitt kall. Efter studier på Askovs folkhögskola och vid Köpenhamns universitet förvärvade han sig även djupgående kunskaper om tyska förhållanden genom längre tids vistelse i Berlin och Leipzig och tillträdde därefter vid 26 års ålder sitt folkle-jarekall. Vad han som organisatör utträttat, hör till det otroliga: han organiserade de danska valmännen, han satte i gång uppförandet av danska församlingshus, han grundade en dansk kreditförening, som gjorde bönderna oberoende av tyskt kapital och han upprättade slutligen en särskild inrättning "Landeværnet" för att skydda jorden mot tyska uppköpare. Härjämte verkade han som utgivare av "Modersmålet" och som politiker — ledamot av preussiska landtdagen och tyska riksdagen och lade som sådan i dagen en ovanlig begåvning även som diplomat. När så den oväntade befrielsen och återföreningen kom, föll det på hans lott att även organisera denna: som dansk minister utan portfölj i den Zahleska ministären. Det kom visserligen att stå strid om den politik han härvid följde, men ingen kan bestrida, att han varit en ärlig patriot, och frukterna av hans concilianta, moderationsbestämda politik synes redan börja framträda. Hela Norden deltagar i den hyllning, som bragts honom för god vakt och välförtjänt seger.

Hrr Fotografjer uppmanas att vid insänaandet av fotografier till HVAR 8 DAG tillse, att firmanamnet är anbragt på fotografiets baksida. Endast då angives firmanamnet.

Efter fotografier.

FINSKA INRIKESMINISTERN RITAVUORI, skjuten utanför sin bostad den 14 februari av en otillräknelig fanatiker.

Finlands inrikesminister *Heikki Ritavuori* blev den 14 februari på hemväg från riks tagen nedskjuten med 3 revolverskott utanför sin bostad i Helsingfors. Döden följde

Kliché: Aug. Sjöbergs Klichéanst., Gbg.
MORDPLATSEN (X) vid porten till det hus där ministern hade sin bostad i andra våningen. Mördaren hade följt sitt offer runt gathörnet och sköt just då ministern stod i begrepp att öppna porten

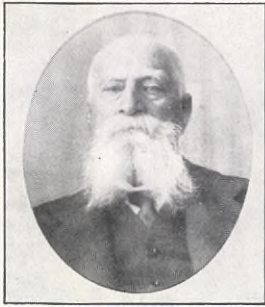
nästan omedelbart. Förövarn av det ohyggliga våldsdådet är en såsom otillräknelig
Forts. å sid. 350.

Efter fotografier.

DEN DANSKA JÄTTEKAMPEN: 1. Ordföranden i Arbetsgivarnes förening, boktryckaren Langkjær på väg till förhandling. 2. Arbetsbetarnes ledare i kampen, Lyngsø, en av den danska ar. elarrörelsens främste 3. Förläkningsmännen Koejod och Dahlhoff på väg till förhandling. 4. Framför förläkningsinstitutionen där förhandlingarna äga rum.

Kliché: Aug. Sjöbergs Klichéanst., Gbg.

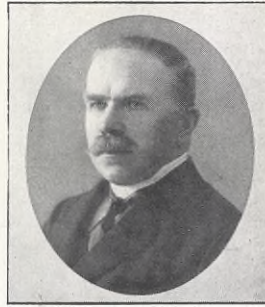
G. A. BRÅKENHIELM †.
F. d. Generallöjtnant. — Häl-
singsborg. F. 1837. † 13 febr.*

F. W. VON KOCH †.
F. d. Häradshövding. — Hälla.
F. 1837. † 4 febr.*

S. RUBENSON †.
F. d. Polismästare. — Sthlm.
F. 1839. † 12 febr.*

J. M. R. MELANDER †.
Major. — Lidingsö villastad.
F. 1857. † 11 febr.*

J. A. STROKIRK †.
F. d. Bokhandl. Komm.-man.
Skövde. — F. 1848. † 10 febr.

C. J. H. ERICSSON †.
Godsägare. — Löttinge.
F. 1857. † 8 febr.*

Y. O. HOLLENDER †.
Konsul. — Halmstad.
F. 1863. † 15 febr.*

I. V. HASSELBLAD †.
Direktör. — Göteborg.
F. 1873. † 18 febr.*

GUSTAF BRÅKENHIELM †. Ulfjtn v. Skån. drag.-reg. 55, major o. chef f. Jämt. fältjäg.-kår 75, övlfjtn o. chef f. kåren s. å., överste o. chef f. Smål. husareg. 80—92, gen.-maj. i a:n 91, insp. f. kavall. o. trängen 92—96, chef f. 1:a arméfördeln. 96—04, gen.-fjtn i a:n 01, i gen. res. 04—11. Ord. off. h. C. XV 66, stallmäst. 67, adj. h. Kon. o. hovstallmäst. o. chef f. hovstallet 70, kabinettskammarherre 79. Tilln. på sin tid Kon. C. XV:s närmaste umgängeskrets. Kommandör m. st. k. S.-O.

FABIAN VON KOCH †. Stud. 56, kansl. 57, hovr.-ex. 59, kamalex. s. å., v. hvd 64, tf. domhav. 62—79, häradshöv. i Falu doms. 79—07. På sin tid landstingsman, styr.-led. i Dalarnes folkhögsk.

SEMMY RUBENSON †. Stud. 58, ex. hofr.-ex. 64, polsintend. i Stockholm 72, sekr. i Överståth.-åmb. f. polisår. 75, sekr. i Ö. Å. kansli 81, polismäst. i Stockh. 85—99. På sin tid led. av stadsfullm. i Stockh. Dir. f. a-b. Göteb.-systemet i Stockh. 98, ordf. i Göteb.-syst. förtroendenmd 01. Led. av ett stort antal kommittéer.

RICHARD MELANDER †. Ulfjtn v. N. Skån. inf.-reg. 78, major där 07—13. Sekr. o. red. i Allm. försvarsfören. 97—07, i Fören. f. Norrl. fasta försvar 97—07 o. sdn 20, sekr. i Fören. Sv. Flotta sdn 13, red. av tidskr. Vår Flotta sdn 19, ordf. i fören. Söna Mjölkdrophe sdn 18. Led. av K. Örl. manna-sällsk. Populär förf. av ungdomslitteratur.

JOHN ERICSSON †. Efter elem. skolestud. prakt. utbildn. i lantbruks-skötsel varefter han efter fadern övertog egend. Löttinge, Stockh. i. Ordf. i komm.-nmd, fattigv.-styr. under en lång följd av år, led. av kyrko-o. skolråd, kyrkovård.

YNGVE HOLLENDER †. Utex. fr. Tekn. högsk. 87, Filipstads bergsskola 88; andre ing. v. Edsvalla bruk 87, förste ing. o. förvalt. där 93, disp. f. Ödåkra spritfabr. 97, bild. Trönninge spritfabr. a-b. i Halland 1900, dess disp. o. verkst. dir. 01. Då denna fabr. under kriget nedlades överflyttade H. t. Halmstad. V. ordf. o. senare ordf. i styr. f. Sv. filatelistfören. lokal-avd. där. Chilensk konsul i Halmstad sdn 17.

IVAR HASSELBLAD †. Efter avslut. skolestud. o. prakt. utbildn. i utl. anst. 93 i den av farfadern grund. stora manufakturfirman F. W. Hasselblad & Co i Göteborg, i vilken han blev deläg. 01 o. stift. v. firmans ombild. t. aktiebolag, samt ordf. i styr. o. verkst. dir. 19. — Led. av styr. f. Göteb. manuf. o. gross.-fören., kassaförv. i Göteb. börs-sällsk. 20—21. H:s grundliga merkantila kunskaper förskaffade honom stort anseende, vilket utan tvivel skulle tillfört honom ett flertal betydande allmänna uppdrag, från vilka han nu måste avstå tillfölje det krav hans andel i skötsel av det stora affärshuset pålade honom.

I Veckans Porträtt-Galleri ha endast kunnat medtagas porträtt och biografier av senast avlidne, då övrig text omöjliggjort utrymme för porträtt till födelsedagar.

Forts. fr. sid. 349.

ansedd politisk fanatiker, köpmannen Ernst Tandefelt. Tilldragelsen, som väckt ett utomordentligt uppseende, är så mycket mera beklagansvärd som densamma av den mördades parti utbruktas som en politisk brandfackla, ehuru det med full evidens bevisats att det skedd endast kan betraktas som en enstaka fanatikens fullkomligt meningslösa dåd.

Heikki Ritavuori, som var född år 1880 i Åbo, intog en given förgrundsställning i Vennolas år 1921 nybildade ministär, inom vilken han även under dess första regeringsperiod 1919—1921 beklädde inrikesministerposten. En utpräglad representant för det finska vänsterpartiets intressen har hans politiska utpräddanden vid olika tillfällen — särskilt hans undfallenhetspolitik mot de röda upprorsmännen och hans kyliga hållning till resningen i Karelen — hos högern väckt misstroende och senast föranlett yrkanden på hans avgång.

ELF NORRBO 60 ÅR
Till porträtt å sid. 343.

En av våra bästa folkförfattare, J. A.örnblom (märket Elf Norrbo) fyller den 23 febr. 60 år. Född i Hälsingland, uppvuxen bland det folk och i de klasser han skildrat, har han efter en uppmärksam debut i fyrtioårsåldern utgivit ett tjogtal förträffliga novellböcker samt en och annan längre skildring, ett skådespel och en versbok. Han är alltjämt livligt verksam både som författare och journalist och ätnjuter med rätta stor och säkert varaktig popularitet. Många av hans noveller, icke minst från senaste åren, äro verkliga pärlor av frisk iakttagelse-, ve'rhäftig erfarenhet och drastisk eller poetisk återgivning. Enligt min och många mening den främste bland Norrlands många skildrare, har han hittills varit fullkomligt förbisedd av våra "litterära myndigheter". Ett stipendium från någon av våra utdelande fonder (som hittills glömt honom) skulle lysa upp de mulna vinterdagarna för sextioåringen. Han har arbetat mer än de flesta, och han har aldrig strejkat — är det därför som han, i likhet med de anora kulturarbetarna, nu lämnas i stickel? K. G. Ossiannilsson.

Till bild å sid. 352.

I och med *Svenska Teaterns* premiär den 18 febr. å Björnsterne Björnsons storartade skådespel "*Paul Lange och Tora Parsberg*" har huvudstaden fått en verkligt sevärd sak på en av sina många scener.

Herr *Anders de Wahl* utförde som Paul Lange en av sina gamla glansroller, där han i sin människoframställning nått en omedelbarhet och helgjutenhets som i hans rika galleri av typer gör denna till något oförglömligt för sig. Fru *Fauline Brunius* i Tora Parsberg skepnad, visade åter prov på vilken framstående skådespelerska teatern äger i henne. Ovationerna efter sista ridåfallet visa, att trots allt, verkligt goda saker göra lycka i dessa bistra teatertider.

Till bild å sid. 345.

När *Joseph Hislop*, den berömde tenoren, nu för första gången efter en snart treårig utomlandsvistelse befinner sig på ett kort besök i sitt hemland sker detta efter en rad utomordentligt lysande framgångar i såväl Europa som Amerika. Efter studier i Italien engagerades herr Hislop som bekant till Covent Garden i London och därpå till den berömda Metropolitan Opera i Newyork.

Till Stockholm har herr Hislop kommit efter under de sista årens ofta upprepade framställningar från operans ledning. Hans gästspel där omfatta till att börja med "*Bohème*", "*Tosca*" och "*Rigoletto*". Första uppträdandet ägde rum den 17 februari som Rodolphe i förstnämnda opera.

Till bild å sid. 349.

Jättelockouten i Danmark, som man i det längsta hoppats att denna gång som så ofta förr under senare år kunna undvika, blev en ödesdiger verklighet. På aftonen den 14 februari då efter förlikningsförsökens strandning densamma trädde i kraft, nedlades arbetet tyst och stilla, utan uppror och demonstrationer av samtliga väldiga arbetareskaror inom av lockouten berörda fack. Arbetsstriden är den största Danmark haft att genomkämpa sedan den stora lockouten 1899.

Situationen tecknar sig även mörk för såväl danska arbetare som för dansk industri. Vad som här sker är samma fenomen som upprepar sig i ett flertal europeiska riket: konkurrensen med de valutasvaga länderna omöjliggör industrien och resultatet blir arbetsinställelse. Redan vid lockoutens ikraftträdande funnos omkring 100,000 arbetslösa i Danmark, men denna summa har vid lockouten blivit ohyggligt förökad med 180,000 personer utan arbete och levebröd. Ty medan de arbetslösa tidigare fingo uppbara arbetslöshetsunderstöd, mista de nu detta helt och hållet, så snart de tillhöra ett av lockouten berört fack. Förtvivlade förhållanden råda redan i många hem, och för varje dag som går blir situationen allt allvarligare.

Kampen står mellan arbetsgivarna, med deras ordförande, boktryckare Langkjær, och arbetarna, som till ledare har ordföranden i Dansk arbeidsmandsforbund Lyngsie — ett allt betydande namn i dansk arbetarörelse. Hittills anhängare av en mycket moderat politik, som hellre önskat kompromiss än kamp, har han denna gång intagit en sådan ytterlighetsståndpunkt, att striden blev oundviklig.

Krisen kommer på en för arbetarna synnerligen svår tidpunkt, och naturligtvis skola ej de röster saknas som vilja misstänkliggöra arbetsgivarna för att begagna sig av denna situation. Hos arbetarna finns dock ett genomgående drag av lugn och besinning, och man väntar därför att även dessa från sin sida skola göra allt för att det danska samhället

må gå frälst ur den nuvarande krisen. Dag och natt äro krafter i rörelse för att uppnå enighet. Misslyckas även de, står samhället faktiskt inför en katastrof. Det finns icke krafter till att uthärda en sådan kamp om den skulle bliva långvarig och våldsam.

A. H.

Till bild å sid. 347.

Flyguppvisningen i Stockholm den 19 februari, som man motsett såsom Skandinavians hittills största, blev genom Malmsslättsflygarnas i te livande på grund av snötjocka ej den generalmönsring av svenska flygare som man väntat. I huvudstaden, där dagen var den för flygningar gynnsammast tänkbara hade emellertid uppvisningarna omfattats med det utomordentligaste intresse. Ej mindre än 20,000 personer bevisade de vackra och skickliga prestationer deltagande maskiner utförde under sina förares säkra och djärva ledning.

Resultatet av tävlingarna blev att första pris i landningstävlan, Krooks hederspris, tilldelades löjtnant *Wigert*, 53 p.; första pris i bombkastningstävlan, tillföll löjtnant *Sundin*. Svenska Aeroklubbens hederspris tilldelades ingenjör *Otto Ballod* för god flygprestation. Dessutom utdelades klubbens guldpaket till löjtnant *von Bornstedt* samt silverplaket för förtjänstfull verksamhet tillföll slutligen löjtnanterna *Sundin* och *Krook*.

Till bild å sid. 347.

Från *K. Automobilklubbens tävlingar* på Ladugårdsgården i Stockholm den 12 februari återgiva vi härmed 2 bilder som icke varit synliga förut från sista omgångens start, omfattande de två specialvagnarna, "*Minerva*", dir. Hans Osterman, och "*Stutz*", fr. E. Fleming. Dir. *H. Osterman*, som körde sin för tävlingen speciellt trimmade 6-cyl. "*Minerva*" utomordentligt skickligt och djärvt, uppnådde därvid dagens kortaste tid, 33 sek., bättre än närmaste vagn, vilket motsvarar en medelhastighet av c:a 75 km. i timmen, en avsevärd fart på en sådan bana och med så svåra kurvor. *Stutz*vagnen blev betydligt distanserad och använde nära 50 sek. längre tid.

Fots. fr. sid. 346.

etter annan har ingått rapport om hur de isbrytare som stått till förfogande och som utgjort de nödställda fartygens enda räddning, själva övermannats av de väldiga packisarna. Så med danska statens stora isbrytare Thor bland drivasarna nere i Öresund samt med Göteborgs Isbrytare II, vilken ej varit mäktig att genomryta de stundom intill 3 meter tjocka isarna i Göteborgs skärgård.

Det samma var även förhållandet med kanonbåten Svensksund, som under blockaden utfört en storartad verksamhet för nödställda fiskebåtar. Under sin hjälpexpedition ned till Skagen den 4 februari i och för avhämtande av 200 svenska fiskare, som på grund av isförhållandena måst kvarstanna i Danmark råkade Svensksund själv frysa fast i isen strax utanför Skagens kust. Situationen räddades dock genom ingripande av de svenska fiskarna, vilka kanonbåten ville hjälpa hem.

Enär här såväl människoliv som överskådliga värden stått och fortfarande stå på spel har hänvändelse skett med begäran om ett ingripande från svenska statens sida genom utsändandet av vårt lands största och delvis på statens bekostnad byggda isfartyg, Isbrytaren II från Stockholm. Regeringen har emellertid för denna nödhjäl till människor och fartyg ställt oantagliga ekonomiska villkor!

Text till bild å sid. 343.

Söndags Nisse firar sitt 60-års jubileum i denna månad och har med anledning därav anordnat en lika konstnärlig som roande retrospektiv utställning.

Till åren den ädsta av våra ännu existerande tidningar för skämt, har den alltjämt som ingen annan fasthållit vid dess traditionellt intima förening av skämt och god smak. Den är som vi alla veta — just vad en skämttidning för en bildad allmänhet bör vara: kvick och underhållande, med ypperliga illustrationer — varom utställningen starkt vittnar —, alltid rik på originella idéer, men aldrig på bekostnad av den goda smaken. — Det har varit så, och att det icke minst nu är förhållandet beror väl på den man som alltsedan 1901 varit Söndags Nisses ledare, den för sin kvickhet, sin originella penna och sitt

26 Februari 1922 Lösnummer 35 öre
HVAR 8 DAG
 •ILLUSTRERAT• •MAGASIN•

OMSLAGSVIGNETT TILL FÖRELIGGANDE N:R 22.
 I brun dubbeltonjürg. — "Godnatt" — en liten genrebild vackert
 uppfångad av fotograf Ebba Lindgren, Eskilstuna, Klische: Gots, Öbp.

ottömliga förråd av uppslag över hela vårt land bekante och populäre Redaktör Hasse Zetterström, mest känd under sin signatur Hasse Z.

Utställningen försiggår i Nordiska Bokhandels eleganta konstsalong vid Drottninggatan och omfattar en briljant och roande kollektion teckningar av de många främstående konstnärer, som medarbetat i tidningen under de senaste 30 åren, och bland vilka märkas sådana berömdheter som Bruno Liljefors, Nils Kreuger, Ernst Josephson, Albert Engström, Ivar Arosenius, Ossian Elgström, Oscar Andersson och Axel Törneman. Vidare har utställningen att uppvisa en samling träskulptur av den alltjämt på sitt område oupprättade Döderhultaren. Vernissage ägde rum den 15 februari och bevisades av en talrik, synbarligen högst intresserad och road publik.

FRU HARRIET BOSSE som lady Clarissa Caerleon i Alfred Sutros skådespel "Valet" å K Dramatiska teatern, i vilken roll hon gjorde sin reentré vid nationalscenen, mottagen med entusiasm. — Foto. Almberg & Preinitz, Sthlm. — Klische: Gots, Öbp.
 Text å sid. 348.

Foto. Almberg & Preinitz, Sthlm. Klische: Gots, Öbp.
 BJÖRNSTJERNE BJÖRNSONS "PAUL LANGE OCH TORA PARBERG" PÅ SVENSKA TEATERN. Fru Pauline Brunius och herr Anders de Wahl i titelrollerna.
 Text å sid. 351.